

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 Kor.
Fél évre . . . 4 "
Negyedévre . . . 2 "
Egyes szám ára 20 fill.

Előfizetési díjak a kiadó-
hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDEKE

Hirdetési díjak:

Egész oldal . . . 32 Kor.
Fél oldal . . . 18 "
Negyed oldal . . . 10 "
Nyolczad oldal . . . 6 "
Tizenhatod oldal . . . 3 "
Nyilttér sora 60 fill.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYESTARTALMU LAP.

Megjelenik minden vasárnap

Felelős szerkesztő:
KLEGER BÉLA.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budafok, Fő-utca 119. szám.

Nyelvében él a nemzet.

Magyar nyelven dicsérjük az Urat! Széles e hazában, a melyet az első magyar király bölcsessége megváltott az őspogány hittől, magyar nyelven zengjen a dicséret a Magyarok Istenéhez, aki annyi viszály és balszerencse közt megtartotta nemzetét egy ezredéven át.

Hangzatosabb, édes búbájjal csendőbb, szebb nyelv van-e a világon a magyar nyelvénél? Magyar fülnek édes zenéje, magyar léleknek, magyar szívnek legszebb imádsága ez!

Ebben a nagy emberi társadalomban a sok ezifra, hatalmas, büszke nemzet között olyan a magyar, mint a tüskétől megtépett, ágtól megvértett árva fiú. A zápor megverte, a nap lesütötte. Senkije és semmije nincs és a szeretet szava nélkül megy előre az élet nagy országútján. De nem kell félteni.

Ez a fiú keményfajú legény. Szívében nagy emlékeket és nagy álmokat hord. Az emlékek ezerévek viharából szállnak ki s az álmok új ezredévre szólnak.

Sorsunk és rendeltetésünk, hogy mindenképpen ki legyünk zárva a nyugati világ nagy társadalmának közösségéből. A nyelvünk idegen a

föld kerekességén. Lelkét megérteni, szellemét felfogni nem tudja a nyugati fül. A benne rejlő erő, a benne viharzó nemzeti öntudat meg nem ihletheti a nyugati hibrid szellemet. Legyünk büszkék erre. Ez a mi kiválóságunk, a mi szuverénitásunk. Mi más nyelven, külön nyelven dicsérjük az Urat, aminthogy határtalan szent hazaszeregetünkben még az Isten általános fogalmából is elvontuk egy kicsi részt és hisszük, valljuk, hogy az Ur lényegében van egy parányi rész, a mely egyedül és csupán értünk érez és lelkünk mélyén oltárt emeltünk a Magyarok Istenének! Ez a sovinizmus a nemzetnek legszentebb és legszebb imádsága Istenéhez és ennek az imádságnak a nyelve csak egy lehet: — magyar!

Hatalma, indulata, színe, csillogása ennek a nyelvnek nemzeti önállóságunk kifejezője, nemzeti erőnk biztosítóka. Vele élünk, vele az örökön-örökké való időnkig, de nélküle meghalunk egy szelő fuvallatnyi pillanat alatt. Akarjuk a halált és mást se kell tenni, mint feladni nyelvünket; akarjuk a szolgaságot és mást se kell tenni, mint lemondani nyelvünkéről! De nem akarjuk!

A magyar nemzet életének, boldogulásának és hatalmi fejlődésének

irányítói megértik immár a magyar nyelvnek ez igézetes erejét. Tudják, hogy belőle sugárzik ki a nemzeti génusz életfentartó ereje. Tudják, hogy nélküle a Duna-Tisza táján meghalna a magyar. Hármaskoporsóba kerülne, a halál, a szolgaság és névtelenség koporsójába! A sírját, mint egykoron a hármaskoporsóba zárt Atilláét, soha fel nem találná senki sem.

A közoktatásügyi kormány ezidőszerű kormányfőfia Wlassics Gyula, teljes fontosságában megérti a magyar nyelvnek e nemzetfentartó lényegét. Ennek a megértésnek a nyomán, a mely intenzíve él a legutolsó magyar embernek is a lelkemélyén, rendeletet adott ki a kultuszminiszter, a melynek az a célja, hogy a magyar nyelv védelmét biztosítsa és használatát elősegítse.

Ez a rendelet a magyar tanfelügyelőkhöz szól és az 1879-iki közoktatásügyi törvénynek szigorú végrehajtását, a mely a magyar nyelv általánosan kötelező oktatását szabályozza, teszi köteleessé.

Ma, a nemzeti félszkelődések és tulkapások korszakában ez a rendelet, a mely voltaképpen nem más mint egy 23 év óta élő törvény végrehajtásának a szorgalmazása, igen fontos

A „Budafok és Vidéke” tárczája.

Liliomhullás.

Délután négy óra felé egy szemernyit, mintha alábbhagyott volna a hőség; valami kósza szellő is kerül! valahonnan s a Molnár kert lugasan a vadszöllő indái csábosan illegették magukat, ide-oda mozogtak, a legmerészebb hullámvonalakban ölelkeztek egymásba s egyik-másik fiatalabb hajtás kíváncsián és idegesen lóbaltta magát, várva, sejtve, hogy nemsokára egy csomó édes lángra, fesledező bimbóra borulhat. S alig lett négy óra: tavasz mosolygott a nyárban, melódikus kacajtól lett zengő a lugas, valami nyolcz csitrileány, szorongott az apró kis kertibazikóban. A falu néhány »honoráció« családjanak a lányai voltak, minden vasárnap ott pergette le nyelvcskéjéik a hét pletykait és ott szöveggették egy sejtelmes jövő himes fátylát.

Szokatlan nehezen indult meg ma a terefere. Roppant bájosak voltak, amivel egyik azt várta, hogy majd a másik kezdi el ma a themát. Babralgatták kartonruhácskáikat, megilleggették kedves ügyetlenséggel agyonfésült bőbitáikat, de egyiket sem vitte rá a lelke, hogy a már ugyis agyoncsépelet falusi eseményekkel hozakodjék elő, mert ugyis tudta mindegyikük, hogy csak immel-ámmal hallgatnák: mindenminden eltörpöl most a falu szenzációja mellett.

Csókolni való volt az a szemjárték, a melyikkel egymást nézegették, hogy: — no kezd, — no te kezd, és eltartott vagy egy félóráig míg a véznakülső lányka iszonyu lelkiküzdelmek után kibökte:

— Láttátok már?

Hogy elborította egyszerre valamennyinek az orcáját az a becsületes vér. Látták-e? Látták-e? Istenem a Lóránt Julcsa oly határozott formában tette fel a kérdést, mint a ki a lelke mélyéből meg van győződve affelől hogy a többiek is tudják, ki az akit látni lehetett. És a szemük villogása, arcuk pirja élő titakozás volt az ellen, hogy öneik csak sejtelmük is tehet arról kire vonatkozik az a kérdés. A kis vézna leány pedig dacosan simította végig kékbejatszó fekete haját.

Csak azért kérdeztem, mert: én láttam! Mint változtak át egy szempillantás alatt a duzzogó gerlek kaczagó harkályokká, hogy megoldódott egyszerre a nyelvük; hogy tudtak egyszerre, hogy kiről van szó. A Lorántnak; a tanítónak vértelen lánya látta azt a valakit, no hát ne legyen erre olyan nagyon büszke: mert ők is látták. A vézna teremtes majd, hogy sirva fakadt, úgy patogtak feléje:

— Ne félj, nem csak te láttad.

Aztán egy szólt:

— Nem kell olyan büszkének lenned, mielőttünk is elment ma, aztán ha tudni akarod, épp az édes apámmal ment arra.

A nagykorcsmáros duzzadó mellű folyton vibráló ajku leánya ennivalóan félszeg gunynyal mondta a kis penészvirágnak:

— No, hogy ne légy oly nagyon elbizakodott, hát tudd meg, hogy én már tegnap láttam, mindjárt, hogy megjött. Tudod!

Istenem, mikor ekkora vihar támad, azt gondolná az ember, hogy az ég csodát küldött a falura, az csinálta ezeket az örvényeket a lányok sebesen folyó véreben, vagy ha nem valami csoda hát legalább is új fiatalember jött oda.

Igen, igen: új fiatalember jött a faluba. Szegény feje csordultig uszott a boldogságban, hogy oly pompásan ebédelt, hogy bizony esze ágába sem jutott csuklani, akár nem — Filozopter volt a fővárosban és annyit tudott a matematikából, hogy tiz átkoplalt hónapért józan dolog, ha az ember kárpotolja magát két jó kövér ebédes hónappal. Ezt a matematikai elvet úgy oldotta meg, hogy nyomban elment kérdezősködni, most a jó sorsa a falubéli gazdag bérlő házába hozta. Jó arcú fiú volt, nem tombolt benne az agyvelő, egész egyéniségéből a sok keserű esztendő hidegsége, higgadsága szikkadt ki. Erre a flegmara szüksége is volt, masképp agyongyótródott volna rövid idő alatt, mert olyan rakoncátlan ifjuak voltak a discipulusai.

Bánta is ő ezt, mikor annyi gyönyörűséget okoz a jó ebéd meg a vacsora; vesződött hát velük, csittitgatta őket és verte a fejükbe a rendhagyó »latin« igéket.

Esténként át szokott menni egy-egy órácskára beszélgetni az ősz tanítóhoz, mosolygva, bólogatott az öreg konzervatív fejtegetéseire. Ebben a bágyadt egyformaságban és boldog jóilakásban folytak az ő napjai és amint este lomha egykedvűséggel ment át tanítóékhoz, dehogyan jutott volna észébe, hogy remegve várja ott egy lányka, akinek a szívében nemcsak a falusi doktor állapította meg a kórt, hanem beteg lett az egy közös szerelemtől is. Szeremley, a filozopter ottartózkodásának a harmadik héten egyszer künn kergette a két rakoncátlan kölyket a tarlón, ekközben valahogy a kalapja mellé tüzött egy buza kalaszt, s este, mikor elbobiskolva hallgatta a tanító kifakadásait a

jelenség. Ebben a rendeletben benne van a köztudat hitvallása, mely a magyar nyelv szerepét a maga jelentőségéhez méri.

Mi, a kik itt élünk és küzdünk a létfenntartásunkért s nehéz bajainkban a Magyarok Istenéhez fordulunk segítségért, mi, magyarok, ennek a véráztatta földnek a záporvert, naplesütött árva fiai, a nyelv összekapcsoló, egybeforrasztó erejénél fogva állhatunk szembe csupán, mint egy test és egy lélek a rántörő, ellenséges áramlatokkal.

Ez a nyelv a mi fegyverzetünk és páncélzatunk, amelyen nem vesz erőt semmi nemzetiségi orvtámadás. Ennek a nyelvnek lelke és szelleme a Rákóczy-induló előretörő hangrohamban viharzik s a Hymnusz szelid, imádságos harmoniájában csillapul meg. Ez önti szívünkbe a hitet, reményt, az erőt, az indulatot s a békecsöndjét, nyugalmát. A mi erő e nemzetben él, az nyelvében birja gyökerét, ami álmat a magyar szív megtermel, annak színe, kivirágozása, fénye a magyar nyelvben kifejezésre talál.

A magyar nyelv a mi végvárunk, amelyet feladni, lerombolni nem lehet és nem szabad soha! Erre segítsen meg minket a Magyarok Istene!

Zászlószentelés.

Zászlószenteltünk a múlt vasárnap. Zászlószentelést sokat láttam — kedvesebbet keveset.

Mi a zászló? Egypár összevarrott vászon darab egy rudon. — A szél meglöbögatja s pattog, eső megpaskolja s nehéz lesz, mint az ólommadár. Igen ám! Ha csak ez volna a zászló! — Összevarnak egy darab fekete rongyot sárgával és mi dühöngünk. Összevarjuk a pirosat fehérrel és zöldet s mi alatta azt énekeljük: Isten áld meg a magyart! Hallunk Máriás zászlókról, melyek alatt apáink törököt

verték s megdobog a szívünk; hallunk Nagy Lajos zászlajáról, melyet diadalra vitt a felette megjelent szent László, s — mit csinálnánk — újra csak medobban a szívünk. Hallunk a próféta zászlajáról, melyet ha kibontanak, halni megy a muzulmán, s hallunk golyótépett zászlókról, melyért életét adja a katona. — Ilyen a zászló. — Nem azt látjuk, miből van, hanem az eszmét, melyet képvisel.

Nekünk is van most két zászlóval többünk. Fehérselyem a lányoké, zöldselyem a fiuké. De ne nézzük az anyagot. Csak az eszmét lássuk, melyet képviselnek: alattuk fogják vallásosságra és hazaszeretetre tanítani gyermekeik Budafoknak.

*

Ennek a két zászlónak a felavatása volt június 29-én, a múlt vasárnap.

Már 9 órakor elkezdett gyülekezni a sok fehérruhás lányka s kiöltöztetett fiu a központi leányiskolába. 9 és fél órakor levitték a zászlókat az iskolába. A fiuk zöld zászlaját Magyarorszáig védasszonya és szent Imre herceg képe díszíti, a lányokét a szeplőtelen fogantatás és Árpád házi boldog Margit képe. — Mindkét zászlót körülállotta a testőrsége. A zöld zászlót hat zöldvászallagos fiu, a lányokét hat kékel díszített fehérruhás lány.

Hét és fél órakor indult a küldöttség a zászló anyákért. Elsőnek érkezett Czermann Józsefné öngyásága, a fiuk zászlóanyja. Megjelenésére háromszoros óriási éljen tört elő a gyermekesereg torkából. Fehérszínű szallagot kötött a zászlóra e felirással: "Istenért, hazáért... Alighogy felkötötte a szallagot, megérkezett a másik zászlóanyja François Lajosné öngyásága, ki a gyermekek éljenzése közt kötötte fel a kékszínű szallagot a fehér zászlóra. A szallag felirata: "Engedjétek hozzám jönni a kisdedeket."

Pár perc múlva megindult a menet két oszlopban a templomba. Mindkét oszlop élén a zászló alatt haladt a zászlóanyja s utána négyes sorokban a gyermekek.

Evangelium után volt a zászlószentelés. Heller Iván plebános végezte, ki zászlószentelés előtt megindító beszédet intézett németül a szülőkhöz, majd magyarul folytatta a gyermekekhez. Ezután odalépett a zászlókhöz s ünnepélyes csöndben, ezer imádkozó lélek közepette áldásra emelte jobbát, elmondotta az imádságot, s meghinté a zászlót szentelt víz-

zel. — Utánna most már a felszentelt zászló alatt álló gyerekekhez intézett egypár lelkesítő szót a zászlóról.

Szent mise után visszavonult a menet az iskolába, zászlószentelő ünnepélylyel egybekapcsolva "Leo", ünnepélyre. Az iskola legnagyobb terme gyönyörűen volt díszítve virágokkal zöld galyakkal. Egy pódiumon foglalt helyet a két zászlóanyja s közöttük a helyiség plébánosa, ki teljes papi díszben jelent meg sz ünnepélyen szentséges Atyánk tiszteletére. Ő körülöttük foglalt helyet a sok érdeklődő vendég. Alig hogy elcsendesedett a zaj, megkezdődött az ünnepély. Apró szereplői, kik bátran megállták helyüket, megérdemlik, hogy nevüket kiirjuk. — Az első volt Zucker Margit, ki XIII. Leo cz. költeményt szavalt. Utánna következett egy dialóg, melyet Egerer Rózsika Follert Erzsike és Pagács Márton adtak elő. A harmadik volt Reiber Adél "A szentek unokáihoz...", Hamperl Annus "Én nem tudom..." Schantz József "Hymnus", Bleicher Teréz "Szeresd hazádat", Hellinger Lipót "Honi Földért", Bleicher Anna "Mária ének" cz. darabokat szavaltak.

De külön ki kell emelnünk három kis szereplőt. Reiber Adélt, ki magával ragadó tűzzel, szabadon, bátran és remek gesztusokkal szavalt, a kis Hamperl Annust a ki olyan szépen, szelíden mondta el azt a leheletszerű imádságot a hü Máriához és a Bleicher Annáét. Az ő szaválata volt a fénypontja az ünnepélynek. Komolyan szinte fájdalmasan rezgő hangja belekapott a szívekbe s mikor a végén letérdelt és égfelé emelt összekulcsolt két kezével imádkozott, hogy

"Szent kezeddel oltalmazd
A király koronáját
Tedd alatta boldoggá
Magyarok hazáját
Uj nap süssön ránk az égből
Kik annyit szenvedtünk —
Magyarország védasszonya
Könyörögj érettünk."

nem egy hallgatónak a szemében megjelentek a könnyek.

Utánna még Heller Iván plebános emelt szót az ünnepről, buzdítva tiszteletre, szeretetre a pápa iránt. A "Hol szent Péter" hymnus és az "Isten áld meg a magyart" fejezte be az ünnepélyt.

Az utolsó akkordok után kivonult az ünneplő, közönség sz iskola udvarára. Utánuk a gyerekek. — Csapra került egy hordó sör

modernség fattyuhajtásai ellen, egyszerre csak reszkető hang szólította meg:

Szeremley úr, kitől kapta azt a buzakalászt?

A derék, de almos fiúnak egyszerre kiment a szeméből az alhatnáság a kérdésre.

— Kaptam... kaptam... Dehogyan kaptam! Ugy szedtem magam.

— És a remegő kis madárka boldogan sóhajtott maga elé

— Hála Istennek: nem mástól kaptam. — Aztán féltő határozottsággal mondta: — kérem magának úgy sem kell, adja nekem!

Szeremley jó ember volt, hát odaadta. Az ősz Szántó azonban felhuzta, kissé a szemöldökét az ügyre. Mikor pedig másnap véletlenségből kezébe került a leányka imakönyve és látta hogy az ő buzakalásza le van abban préselve, akkor szédülésfélét kezdett érezni. Kezébe fogta a leányka ébenfűtő fejét:

— Édes leányom, miért kérted te el tegnap Szeremleytől ezt a buzakalászt?

Majdnem eltört a mécses:

— Nem ez volt az édes atyám. — A következő pillanatban kitört már belőle a zokogás, hogy hazudni is tudott ennek a fehérfejű ember és fuldokolva rebegte: — De ez volt az! Édes, édes atyám, engedd, hadd szeressem őt addig a kis ideig, amíg élék még.

Az öreg maga is majdnem sirva fakadt de azért csak rávikkodott a leányra:

Micsoda istentelen beszéd ez, hogy: rövid ideig élés? Mi?

A keserűség kiapasztotta a leány könnyeit:

— Tudom, hogy te magad életed árán váltanád meg az enyémet. Csak ne szólj: hallot-

tam ma, mit sutogtatok a szobában a doktorral! Azt mondta a doktor, olyan beteg a szívem, hogy semelyik óram sem biztos.

Erre aztán kiviharzott az öregből is a zokogás. Mi, előtt Szeremley ismét eljött volna, átment hozzá a görnyedt hátú öreg tanító.

Édes, ócsém uram, kérem ám én valamire.

— Tessék, bácsika, ezer örömmel szolgálatára állok.

— Látja — és itt alig birt makogni az ősz ember az én leányom nagyon beteg. Halálos beteg. Lehet, hogy egy hónap, de lehet hogy már egy nap múlva eltemethetem,

— De kérem...

— Nem lehet itt vigasztalni. Szent igaz az, amit mondtam. Megmondtam ma már a doktor. Hanem... Hanem... És itt elborították egyszerre a könyvek az orcáját, alig bírta a zokogástól elhagyni az ajkát a szó: — Édes fiam... fiam... legyen... kissé figyelmes a szegény leánygyal.

Most már ez az éhes, bajszos gyerek is tisztán látott. Néma tisztelettel szórította meg az öreg ember kezét.

És ezután egymásután kerültek lepréselve a betegszívű leányka imakönyvébe, hol egy szegfű, hol egy rózsa, de ezeket már nem kellett kérni Szeremleytől: talált az mindig alkalmat rá, hogy valami kicsiséggel kedveskedjék. Augusztus vége felé remegve gondolt a beteg kis madárka arra, hogy az, aki oly kimondhatatlanul belopozta magát az ő szivecskéjébe, nemsokára itthagya őket, megy vissza a fővárosba. Egyik hüvös este künn setált a kertben, odatapadt a

szeme a csillagokra: talán azok majd megvigasztalják, egyszerre csak elfojtott sutogást hallott az apja szobájának az ablakán át. Odasettenkedett...

Kedves fiam magának igen jó a lelke. Meghosszabbítja az én gyermekem életét. Ugye ha csak teheti: Pestről el-el látogat néha. — Zokogva folytatta az öreg: — Nem kell sokszor jönnie... Nem sokáig bírja már szegényke ugyse.

— És felelt a nagy fiu:

— Kérem, nagyon szívesen jövök... Istenem mit nem tenne az ember egy beteg leánykának. S ottkunn a hallgatódzó leány szive vadul kezdett ugrálni, egyszerre világosság lett előtte a sötét éjszakában.

Tehát: beteg leányka: Tehát: a betegnek szólnak a virágok, a jó beszéd, a meleg tekintetek.

Keservesen felsikoltott és a beteg szivecske utolsó kalapált. Meghasadt.

A férfiak kirohantak. Bibliai kép volt a bánatos ősz apa jajveszékélése. Szeremley rohant a falusi doktorért.

A doktor csóválgatta a kopasz fejét:

— Mondtam. Mondtam. Öröklött volt a baj. Gyenge volt a szive.

Persze, hogy gyenge volt... Persze, hogy a halál okát «kortani alapon» kellett a doktornak megállapítania.

Fáy Nándor.

(Czermann József úr jó voltából) szétosztott vagy 400 db. sós kifli (François L. úr ajándéka) Minden gyerekeknek jutott egy pohár sör és egy, de a szemesebbjeének három négy sós kifli.

A délután elharangozták, mikor szétosztott a társaság. — Hatástalanul senkire sem mult el az igazán kedves ünnepély. A zászlók pedig ott állnak a templomban, s hirdetni fogják még mostani zászló tartó ivadék fiainak és unokáinak is azt, a mit nekik: a vallásosságot és hazaszeretetet. —

A egésznek az epilogusa pedig tegnap játszódot le. A gyermekek, hitoktatójuk vezetésével a zászlóanyáknál tisztelegtek, s köszönetet mondtak nekik jószágukért, szívességükért és szeretetükért.

S. P. C. R.

Kötelességmulasztást követnénk el azonban, ha nem mondanánk ki, hogy ezen lélekemelő ünnepély gondolata, rendezése és sikere Poós Rezső helybeli káplán ur nevéhez fűződik, ki teljes odaadással, kimeríthetetlen és fáradhatlan ügybuzgalommal, türelem és szelidséggel vezette és tanította be a liliputi szereplőket az általuk elérhető tökély legmagasabb fokáig. Fogadja a Tisztelendő úr közönségünk hálás köszönetét, mert ezen sikerült ünnep volt legfényesebb bizonyítéka szeretetteljes oktatói tehetségének.

K.

H I R E K.

— **Püspöki köszönet.** Főpásztori szívjóság, apostoli szeretet s a magas műveltséggel járó lekötelező udvariasság fényes tanubizonyosága azon sajátkezűleg irt 3 oldalas levél, melyet dr. Várossy Gyula egyházmegyei püspök ur Ó méltósága a napokban lapunk felelős szerkesztőjéhez intézett azon alkalomból, hogy a bérmálás szentségének kiszolgáltatásáról beszámoló lap-példány részére megküldetett. A szerkesztőnkre becses ereklyét képező levél közérdekű részét kötelességünknek tartjuk nyilvánosságra hozni, hogy egész közönségünknek örömet okozzanak a szeretet melegétől áthatott sorok:

... Örömmel értesültem belőle, hogy kedves budafoki híveim szívesen emlékeznek vissza június 22-ére. Viszont reám nézve is mindenha feledhetetlenek lesznek azon, fájdalom nagyon is szűkre mért órák, melyeket ezen virágzó, vallásos buzgalmu és hazafias szellemű derék község falai között eltölthettem; és ahonnan azon szilárd elhatározással távoztam, hogyha Isten éltetne és egészségemnek kedvez, Budafokon ezentúl a bérmálás szentsége sokkal rövidebb időközökben fog kiszolgáltatni, mint eddig.

Végül midőn Ó méltósága szerény lapunkat egy meg nem érdemelt dicséret után a maga részére megrendelni kegyes volt, levelét a következőleg végzi: »Élénk érdeklődéssel fogom annak segélyével a derék budafokiak helyi viszonyait figyelemmel kísérni, örömmel és bánatukban osztozni.«

Meg vagyunk róla győződve, hogy községünk minden egyes önértetes lakosának büszke örömmel dobban föl szíve ezen szeretet és elismerésteljes sorok olvasására s hála és hódolatteljes köszönetet mond lelkeben egyházmegyénk apostoli lelkü Fejedelmének.

— **Sportünnepély.** A »Kistényei sportklub« kedélyes, szűkebb körű ünnepélyt rendezett a múlt hó 28-án este a Budafok községhez tartozó ugynevezett Macska-csárdában. Ferenczy Tibor ur, a sportklub elnökének vezetése alatt csolnak-felszentelésre gyűltek egybe. A keresztelendő csolnak 24 lampionnal feldiszipított ringatózott a Duna habjain. Egy kis előzetes kedélyes társalgás után 4 hölgy ugyanannyi ur kíséretében beszállott az új csolnakba, s az első utat tették rajta a »Haros«-sziget ormáig és vissza

A sikerült próba után a társaság minden egyes tagja egy félig kiürített boros poharat dobott az új csolnak felé, mely az ekként megtartott keresztelésben a »Terus« nevet nyerte. Majd vacsorához ült a társaság a legvidámabb hangulatban. Később a klub elnöke Ferenczy Tibor ur kitünő hegedűjátéka mellett maradtak együtt az éjjeli órákig, mikor is a sikerült multság még Häusler Antal ur vendégszerető házában Budafokon végződött, honnan a vendégek reggel felé oszoltak szét, egy kellemes est emléket vivén magukkal.

— **Holyreigazítás.** Mult számunkból tévedésből kimaradt Sasfy N. úr neve ki gyönyörű szólóéneklésével szintén hozzájárult a bérmálás alkalmából szolgáltatott ünnepi mise sikeréhez.

— **A budafoki dalárda** f. é. július hó 13-án társas kirándulást rendez a kamara erdőben. Mint haljuk e derék dalárda annyira feltudta kelteni a helybeli és vidéki közönség rokonszenvét, hogy most mindenfelé lázas készülődéssel várják az előre láthatólag kitünően sikerülő kirándulás napját. A dalárda elnöksége a következő meghívót bocsájtotta ki: »Meghívó. a »budafoki dalárda« f. év július 13-án, saját pénztára javára, a budapesti határban levő kamara erdőben, Tombola, világposta s tréras látványosságokkal egybekötött nyári mulatságot rendez. Indulás: zenével Budafokról, a »Wagner«-féle vendéglőből, reggel 7 órakor. Vasuti közlekedés: Budapest keleti pályaudvarból d. e.: 6:50 9 óra; d. u.: 12:25, 2:25, 4:30; Kelenföld vasuti all. d. e.: 7:20, 9:21; d. u.: 12:46, 2:45, 4:50. Kiszállás: Budaörs megállóhelyen, Visszajövetel: felszállás Budaörs megállóhelyen d. u.: 8:15, 8:34, 8:48. — Ételek és italok kiszolgáltatásáról gondoskodva van. Kedvezőtlen idő esetén, a multság a következő vasárnap, jul. 20-án, ugyan csak a Kamaraerdőben fog megtartani.

— **Duna fürdő.** Hivatatosan ugyan már megnyitott, előzetes szakértői helyszíni szemle után adott kedvező szakvélemény alapján a szabad Duna-fürdő, de a kedvezőtlen időjárás miatt közönségünknek nem volt alkalma, s így kedve a legegészségesebb sportok egyikének gyakorlására. Talán most már csak elérkezett a valódi fürdői idény amennyiben a dunavíz már 17 fok Celsiusra ért el, mi épen a legkellemesebb. Mint tudjuk közönségünkben igen sokan vannak jó úszók s bizonyára nagy érdeklődéssel találkozunk a a közönség részéről egy úszóverseny rendezése Ajánljuk az illetékes körök figyelmébe. Miután szakegyletünk a tűz és vízre nincs, bármely más kör, (például az Agglegényegylet? Szerk.) vagy egyesek is megtehetnék a kezdő lépéseket.

Budafok anyakönyvi kerület heti kimutatása 1902. évi június 28-tól július 4-ig bezárólag.
Születések: Krausz Ilona rk., Kinál Sándor rk. (albertfalvai), Szász Margit rk., Schantz Tivadar rk., Stantsits Erzsébet rk. Halálozások: Hajnal Irén 13 napos ev. ref., özv. Bauer Györgyné szül. Liederkirchner Ilona 83 éves rk. Kolonics Juliska 3 éves rk., özv. Finster Menyhértne szül. Endresz Katalin 40 éves rk. Házasságok: Deák Lajos ev. ref. csendőrőrmester (biai lakos), Kinál Bertával rk. (albertfalvai lakossal), Libhart Ignác rk. (budapesti lakos), Bleicher Annával rk. Jegyesek: ifj. Wappler Ferencz rk., Ott Erzsébet rk., Rockstroh Gyula ág. ev. (budapesti lakos) Waltz Gizellával rk., Simon Sándor rk. (budafoki) Berger Erzsébettel rk. (kistényei), ifj. Paplágó Mihály rk. (budapesti), Held Máriával rk., özv. Hausvater István rk., Simon Annával rk.

Árverési hirdetéskivonat.

A pestvidéki kir. törvényszék, mint telek-keönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **L. Pischinger u. Sohn** czég végrehajtónak **Dr. Erdős Kálmán** végrehajtást szenvedett elleni 400 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a

pestvidéki kir. törvényszék (a pestvidéki kir. járásbíró) területén lévő Budafok községben fekvő a budafoki 1110. számú tkvi letétben A. I. 1. 2. sor. 2674/2. és 2675/2. hrsz. alatt felvett, Dr. Erdős Kálmán ügyvéd nevében álló szőlőkre, 262 korona kikiáltási árban és a budafoki 1959 számú tkvi betétben A. I. 1. 2. sor. 2674/1. és 2675/1. hrszámok alatt felvett szintén Dr. Erdős Kálmán ügyvéd nevében álló szőlőkre 408 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902. évi július hó 25-ik napján délelőtt 10 órakor Budafok község házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10⁰/₀-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. törvénycikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Budapesten 1902. április 23.

A pestvidéki kir. törv. sz. mint tkvi, hatóság
Kesselbauer
kir. törv. sz. albiró.

Budafok község előljárástól.

3599. szám.
1901.

Hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy Budafok község III. osztályu keresetadójának tárgyalása f. évi jul. 12-én a lajstrom I tételétől 109 tételig
» » » 14-én » » » 110 » 203 »
» » » 15-én » » » 204 » végig, mindenkor délelőtt 9 órakor a budapestvidéki kir. pénzügyigazgatóságnál, Budapest II. ker. Fő-utca. 1-ső számú házban fog megtartani.

Adóköteles felek felhivatnak, hogy a tárgyaláson saját érdekükben személyesen megjelenjenek.

Budafok, 1902. június 30.

Kovács Ignác
a. ü. jegyző.

Czermann József
bíró.

Hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy a III. oszt. kereset adóra vonatkozó, s az 1902—1904. évi adókivétési időszakra készített kiszámítási javaslatokat tartalmazó kivétési lajstrom az 1883. évi XLIV. t. cz. 18. §-a értelmében a község házában mai alólírott naptól számított 8 napra közzemlére kitétetett.

Adózik figyelmeztetnek, hogy netáni észrevételeiket előterjeszthetik.

Budafok, 1902. június 30-án.

Kovács Ignác
a. ü. jegyző.

Czermann József
bíró.

3690.
1902.

Hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy a nyilvános számadásra kötelezett vallatok és egyletek adójára vonatkozó kiszámítási javaslatokat tartalmazó folyó évi kivétési lajstrom az 1883. évi XLIV. t. cz. 18. §-a értelmében a község házában mai alólírott naptól számított 8 napra közzemlére kitétetett.

Adózik figyelmeztetnek, hogy a javaslatok elleni észrevételeit a folyó évi július hó 16-án d. e. 9 órakor a kir. adóhivatal székhelyén megtartandó tárgyalás alkalmával az adókivétő-bizottság előtt személyesen előterjeszthetik.

Budafok, 1902. július 3-án.

Kovács Ignác
a. ü. jegyző.

Czermann József
bíró.

Budafok és Vidéke Takarékpénztár

részvénytársaság.

Elfogad betéteket takarékpénztári könyv és folyó (cheque) számálla.

Nyujt kölcsönöket váltóra kötelezvényekre előleget értékpapirokra.

Vesz és elad értékpapirokat sorsjegyeket (részletfizetésre is) arany és ezüst pénzeket.

Korona-betét osztály heti befizetéssel.

1902. január hó 1-ével új (II) évtársulat.

A TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG FŐÜGYNÖKSÉGE.

— Lapunk kiadóhivatala utján megrendelhető csekély havi részletfizetés mellett. —

Rendelő-lap.

A „BUDAFOK és VIDÉKE” kiadóhivatala utján ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytárs.-tól Budapest, VIII., Üllői-ut 18.

a) A „Magyar Remekirokat” 55 kötetben 220 kor.-ért, fizetendő sorozatonként 20 kor. utánvétellel.

b) A „Magyar Remekirokat” és Shakspeare műveit 240 kor.-ért, fizetendő sorozatonként 20 kor. utánvétellel.

c) A „Magyar Remekirokat” és Shakspeare műveit 240 koronáért, fizetendő 4 koronás havi részletekben.

d) A „Magyar Remekirokat” Shakspeare nélkül 220 kor.-ért, fizetendő 3 koronás havi részletekben.

A gyűjtemény első sorozata megjelent, félévkenin jelenik meg egy-egy 5 kötetes sorozat.

A részletek az első szállítástól kezdődőleg minden hó 1-én Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság pénztáránál Budapesten fizetendők mindaddig, míg a mű teljes vételára kiegyenlítő nincs. A részletek be nem tartása esetén a folytatólagos kötetek a részletek pótlásáig visszatartatnak; lejárt s le nem fizetett részleteket a Társaságnak jogában áll, a portóköltés hozzászámítása mellett, postai megbízással beszedni. A részletek elmulasztása esetében a részletfizetési kedvezmény megszűnik és az egész mű vételára esedékessé válik. A vételár első részlete az első szállításkor utánvétetik.

Lakhely és kelet:

Név és állás:
Olvasható aláírást kérünk.

Franklin Társulat kiadása

Magyar Remekirok

A magyar irodalom főbb művei

A magyar nemzeti irodalom kincsesházát képezi a Magyar Remekirok 55 kötet, melyben benn van az összes magyar klasszikusok minden maradandó alkotása. — A magyar klasszikusoknak ez első és egyetlen egyöntetű összkiadásának ára 55 kötetben, diszes vászonkötésben 220 korona.

Csakis a Franklin-féle MAGYAR REMEKIROK gyűjteményében található a magyar Klasszikusok összességét, mivel Arany János, Arany László, Bajza József, Czuczor Gergely, Garai János, Kemény Zsigmond, Szilágyi Ede, Tompa Mihály, Vörösmarty Mihály, Vajda János, műveinek kiadási joga a Franklin Társulat kizárólagos tulajdonát képezi és azokat más kiadó ki nem nyomathatja.

Minden remekirok munkát egy kiváló magyar író látja el bevezető méltatással és életrajzzal.

Ezekon kívül benn lesznek a MAGYAR REMEKIROK könyvtárában: Balassa Bálint, Berzsenyi Dániel, Csiky Gergely, Csokonai Vitéz Mihály, Deák Ferencz, Eötvös József br. Fazekas Mihály, Gyöngyössi István, Gvadányi József, Kármán József, Kazinczy F., Kisfaludy Károly, Kisfaludy Sándor, Kölcsey Ferencz, Kossuth Lajos, Madách Imre, Mikos Kelemen, Pázmány Péter, Petőfi Sándor, Reviczky Gyula, Széchenyi István gr., Teleki László gr., Zrínyi Miklós, Népies Lyra, Népballadák, Kuruczoktészlet.

Kedvezmény a magyar remekirok megrendelőinek. Shakspeare összes színműveinek új 6 kötetes kiadását melynek bolti ára, a Magyar Remekirok-éval azonos diszes kötésben, 30 korona, a Magyar Remekirok megrendelői 20 koronáért kapják. Ez az egyedüli teljes magyar Shakspeare, Petőfi, Arany, Vörösmarty stb. fordításában s mint ilyen, méltó kiegészítője a Magyar Remekirok-nak.

A Magyar Remekirok első 5 kötet (I. sor.) már megjelent; félévkenin jelenik meg egy ötkötetes sorozat. A Magyar Remekirok 3 koronás (Shakspeare színműveivel együtt 4 koronás) havi részletfizetés mellett rendelhető meg e Rendelő-lap utján mely kivágandó és megfelelően kitöltve beküldendő a „BUDAFOK ÉS VIDÉKE” kiadóhivatalához.

Diszoklevél:

Lisabon 1890.

Bordeaux 1896.

Páris 1896.

Francia pezsgőbor gyárosok

FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállítók

Fülöp Szász Coburg Gothai Herczeg Ő Fensége szállítói.

BUDAFOK (PROMONTOR.)

Aranyérmek
elsőrangú kitüntetések:
Páris, Nizza, Temesvár,
Antwerpen, Budapest,
Marseille, Brüssel, Bécs.

Csomagolás.

Nyomatott Leopold és Klein könyvnyomdájában Budafokon.